

[Poul Erik Dyrlund]

Stort set alle med undtagelse af den borgerlige opposition her i huset roser regeringens økonomiske politik. Vækst skaber som bekendt kapitalbehov, ca. 30 mia. kr. i 1994, siger man. Folketinget vil, når det om lidt vedtager dette forslag, sikre, at en stor del af disse penge bliver dansk kapital.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke glæde over den meget positive holdning og den meget positive ånd, som danske erhvervsledere har modtaget dette forslag med, og den positive holdning, som man i grunden har til de to fondes investeringer i det hele taget. Stort set er det kun i nogle få organisationer, at man endnu ikke har fået kastet den forstokkede holdning til lønmodtagerinvesteringer over bord.

Ikke uventet er der inden for Christiansborgs tykke mure i den borgerlige VKZ-opposition modstand af rent ideologiske årsager. Selvfølgelig er man imod, at de to fonde investerer i danske arbejdspladser; det skulle jo nødvendig gå sådan, at lønmodtagerkapital får bestemmende indflydelse eller blot kommer i nærheden af bestemmende indflydelse.

Debatten under førstebehandlingen af forslaget afslørede den ideologiske modstand imod forslaget: Fondssocialisme, politisk bestemte investeringer, usikre investeringer. Er lønmodtagernes pensionspenge sikre? Udemokratisk styring! Nuvel, det er alt sammen ord og sætninger revet ud af en sammenhæng. Siden førstebehandlingen har vi fået de to fondes årsberetning, der for mig at se endnu en gang viser, at der ikke er tale om politisk bestemte investeringer, og at forrentningen af de opsparede midler er helt i top. Udvalgsarbejdet har ikke afsløret forhold eller emner, som man kan hænge sin ideologiske hat på.

Endelig vil jeg erindre om, at regeringen nu iværksætter et udvalgsarbejde, der skal se på den måde, alle pensionsinstitutterne styres på. Spørgsmålet om åbenhed og demokrati vil blive vendt, og jeg er temmelig sikker på, at vi nok skal få nogle bud, hvis noget skal forbedres.

Alt i alt er det svært for mig at forstå, at man ikke fra den borgerlige oppositions side vil være med til at give alle de markante erhvervsledere, der ikke er bange for lønmodtagerkapital, dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser en håndsrekning ved at stemme ja til dette

her forslag. Et ja til dette forslag er efter min opfattelse et klart signal til befolkningen om, at der er politisk vilje til at skabe arbejdspladser.

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil godt knytte nogle kommentarer til den socialdemokratiske ordførers tale og i øvrigt også til lovforslaget.

Ordføreren siger ikke uventet, at alle roser regeringens politik; jeg vil sige, at alle roser de foregående regeringers politik og beder til, at den nuværende ikke ødelægger resultaterne af den. Han siger også, at erhvervslederne er positive over for det lovforslag, som vi står med nu; må jeg minde om Handelskammerets henvendelse til udvalget, hvoraf det fremgår, at man i Handelskammeret er dybt betænkelig, medmindre man får nogle ændringer i retning af det, vi har foreslået.

Vi er ikke imod, som Socialdemokratiets ordfører sagde, at fondene kan investere i erhvervslivet. Vi har faktisk stillet os åbne over for en udvidelse. Vi har ved førstebehandlingen af dette forslag og også i den offentlige debat argumenteret for, at der kunne tænkes modeller, som gav en udvidelse. Men jeg synes, jeg er nødt til at fortælle Folketinget, at den åbne hånd fra vores side ikke blev modtaget nogetsteds fra. Jeg imødekom under min tale ved førstebehandlingen Det Radikale Venstres forslag om, at man kunne tage sine penge ud fra LD imod, at man bandt dem et andet sted, således at pengene altså ikke gik til forbrug, men var bundet, og at man havde større personlig indflydelse. Dette forslag fra Det Radikale Venstre var vi villige til at imødekomme. Det må være en mærkelig fornemmelse for Det Radikale Venstre at opleve, at regeringens øvrige tre partier ikke agter at imødekomme Det Radikale Venstre.

Det er derfor en dyb skuffelse, når vi sammen kunne have lavet nogle væsentlige forandringer, samtidig med at vi øgede borgernes medindflydelse, at dette ikke har haft denne regerings interesse. Derfor kan jeg kun konstatere, at der alligevel må være ideologi i det, og beklage Det Radikale Venstres manglende indflydelse i denne sag.

Der må være ideologi i, at man taler om den manglende soliditet og så bruger det som anledning til at lave ændringer, som giver større